

MÓGER TÍMEA

Méhen kívüli erjedtség

Velem is sok kérdés
Született
De soha senki
Nem kérdezte meg
Milyen a homályra lett
Szobában ülni
Húlni
Végtelenített
Egy
Magadban
Mindenütt és sehol
Lenni
Magányos mindenki
Álmos
Csak te érzed
Senki
Más
Hogy mindenki más

Őszintén

A világ nagy
Ha arra gondolok
Én is bármelyik
Pillanatban meghalhatok
Fénybe fordulnak
Az ablakok
Igazit látni
Tilosban járás
Néma kiállítás
Kintről bent
Bentről kint hagy
Őszintén
Maga a ház vagy
Önmagából kirekesztett
Világnagy

Vád

*Vádolom magamat
Mert vétettem,
Fölséges színedet megsértettem
Hozzád, óh, Jézusom, fohászkodom
Hogy többé nem véték
Mégfogadom
Viselkedem
Macska a fa tövében
Tökéletesen gubbaszt
Nélkülem
Lehet
Hogy egy
Szélesebb világ
Ragyogna ránk
De sajnós nem lehet
Felkötni fára
A(z) (sz)ívemet
Bennem dobog
Dohog
Ami a világ felé
Belőlem elfogyott*